

[Thestrup.]

fik intet svar i den anledning, og jeg har heller ikke lagt mærke til, at der var noget svar på det i de bemærkninger, som hr. Aksel Larsen og hr. Poul Dam fremkom med. Jeg kan derfor ikke lade være med at sige — det er måske at gentage det, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, men jeg synes, det er meget vigtigt at slå det fast — at det parlamentarisk set er en helt barok og urimelig situation, hvis det parti, hvorpå regeringen baserer sin stilling, undlader at stemme for finanslovsforslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg forstår, at der er meget stor spænding om vor stilling til finanslovsforslaget ved dettes tredje behandling. Lad mig sige det ganske klart: det er vor hensigt foreløbig at fastholde vor hidtidige stilling til finanslovsforslaget. Men — og det vil jeg gerne have lov til at give udtryk for ganske klart — hvis visse partier her i salen skulle få lyst til at rotte sig sammen i et forsøg på at styrte regeringen, udtrykke mistillid til regeringen og stemme imod finanslovsforslaget i åbenlys modstrid med, hvad de for et øjeblik siden gav udtryk for her fra denne talerstol, hvor de erklærede at ville stemme for lovforslaget — hvis den situation skulle opstå, så agter vi at stemme for lovforslaget, og vi kan gøre det uden dermed at have sagt ja til blot én eneste bevilling til forsvarret, fordi vi både ved anden og her ved tredje behandling allerede har stemt imod samtlige bevillinger hertil, og som før sagt her i dag: vi agter at fortsætte hermed.

Grethe Philip: I hr. Niels Westerby's bemærkninger om liberalt centrums ændringsforslag indgik der nogle ord om betydningen af at få disse øgede bevillinger vedtaget nu med det samme. I betragtning af, at der står noget tilsvarende i de bemærkninger, der følger ændringsforslagene, nemlig:

„Nærværende ændringsforslag er stillet ved finanslovsforslagets tredje behandling, da der ellers antagelig vil hengå et år (indtil vedtagelse af finanslov for 1968-69), før universitets nuværende bevillingsproblemer bliver løst.“

vil jeg gerne sige, at det er jo ikke rigtigt, at nu falder hammeren på dette område. Undervisningsministeren har allerede sagt,

at der er reserver, som der er mulighed for at trække på, og vi ved jo, hvordan vi i finansudvalget stadig væk løbende året igennem får forelagt sager, som vi tager stilling til, netop med henblik på at trække på nogle af reserverne. Jeg vil gerne sige dette så stærkt her, for når jeg tidligere udtalte, at mit parti ville stemme imod ændringsforslagene, var det jo netop på den baggrund, at vi ikke dermed på nogen måde siger nej til sagen; vi er klar over, at ikke mindst universitet er inde i en ganske overordentlig vanskelig situation, men vi mener, som det også blev udtrykt fra ministerens side, at det må være rimeligt meget nøje at gennemgå det forslag, der nu er fremlagt fra universitetets side, om forbedringer, og så tage stilling til det, når disse overvejelser er afsluttet.

Finansministeren var inde på kasseoverskuddet og de betragtninger, vi havde gjort gældende fra forskellig side om dets størrelse. Finansministeren sagde bl. a., at kasseoverskuddet er rigtigt nok — jeg tror, det var sådan, det blev formuleret — og dertil vil jeg sige, at jeg mener da for min del ikke på nogen måde, at der er fusk i det; det var i hvert fald ikke det, jeg ville give udtryk for. Det, jeg ville sige, var, at kasseoverskuddet er efter min mening ikke et entydigt udtryk for, hvor meget likviditet staten inddrager igennem sin finanspolitik; det synes jeg man fik indtryk af gennem de bemærkninger, finansministeren kom med, og det mener jeg er forkert.

I øvrigt er det jo ikke nogle betragtninger, jeg her fremsætter som splinterne; man har jo tidligere været inde på, at det er tvivlsomt, om man skal tillægge selve kasseoverskuddet den vægt i overvejelserne, som vi er tilbøjelige til at gøre her i folketinget. Der er andre ting, der spiller en rolle, og det kommer netop tydeligt frem i år, hvor man har disse overførsler fra arbejdsledeshedskasserne.

Og så er der til sidst dette egentlig politiske spørgsmål: er kasseoverskuddet så stort nok? Vi fik fra finansministeren en vis redegørelse for de betragtninger, der lå bag. Vi fik bl. a. at vide, at man måtte regne med, at faktureringsmetoden ville betyde en reel inddragelse af likviditet i forhold til, hvad man ellers havde regnet med. Jeg synes stadig væk, at spørgsmålet er så komplice-